

que 'ls hauria obtingut si obrant d' un modo menys espanyol y més europeu hagués ordenat la implantació de dit Decret al curs vinent, donantlo n' obstant á coneixer en época oportuna! Pro no hi ha més; son incorretjibles y esperar qu' arrivin á mourers en consonancia ab l' esperit d' avens nostres governants, es exposarse á la seguretat d' un desengany.

El segon motiu de censura contra el Decret el fundém en que donant com dona una exeptional importancia á la ensenyansa oficial perilla que certs abusos d' aquesta s' exacerbin y hagi de plegar veles á poques brasses del port de sortida. Determinant que cada catedràtich oficial examini els seus alumnes, si bé en públich perquè públiques son les aules, dintre de la propia classe y durants l' última deceña de Maig, fomentará al nostre entendre la ineptitut, la vagancia y la indignitat dels professors oficials. Qui s' hagi passejat una mica pels establiments oficials d' ensenyansa d' Espanya ó bé qui hagi llegit bon número d' obres de text degudes á professors espanyols y moltes d' elles aprobades per Academies y Consells, sense extremar la nota pessimísta haurá adquirit el convenciment de que una respectable proporció de togas sols serveixen per tapar raquítiques nulitats qu' á cópia de burxar en els ministeris han trobat qui 'ls hi ha dat una espenta (á voltes falsejada per un simulacre d' oposicions ab jutjes no sempre competents y rectes) gracies á la qu' han trobat d' improvis continuats sos noms en els escalafons dels establiments d' ensenyansa. Aquestos que picats per la necessitat d' examinar els seus alumnes en companyia d' altres dós professors, al fi ab tota sa apatia 's determinavan á estudiar alguna cosa per no fer un

paper tant desgraciat deixarán are de ferho ja que cessa semblant fiscalisació, única causa del seu revetllament. Hi ha un altre grupo de professors oficials que ganduls de mena, aixafats pels anys ó enamorats perdudament del *dolce farniente* miran de passar el temps com poden, siguent raras els cursos qu' explican en sa totalitat el programa de la seva asignatura (espanta considerar el gran número de programes que 's deixan d' acabar en els establiments oficials). Donchs bé aquesta gent convertits en virtut del Decret de Romanones en altres Dons Palomos dels que *yo me lo guiso yo me lo como*, y lliures de les mirades dels companys farán una capa mal tallada mitjansant lo que aprovant á discreció als alumnes taparán el seu poch amor al treball. Se trova també entre 'l professorat oficial la seva *cloaca máxima* formada per certs personatjes (en escàs número per ara) qu' arrastran la seva dignitat professional pel fanch, arrivant fins á provocar denúncies de venta de notes, d' aprobacions per diner etc. Aquesta gent si que 'l cantarán l' Aleluya ab el nou decret. Si qui fá un cove fá un cistell y qui fá un cistell ne fá cent ajudint-me á dir com anirá la cosa sense l' acció fiscal dels companys d' exámens.

Pot ser qu' algu contesti que já 's prevé aquest cas, permetent qu' als exámens hi assisteixi el quefe de l' establiment, pro nosaltres que sabém un xich lo qu' es aixó no deixarem de de replicar que no sempre el quefe es competent per judicar en totes les assignatures y no sempre portá la camisa tant neta que pugui cridar en veu alta á l' ordre á sos subordinats.

D' altre part aquesta parodia d' exámens tenen el grave inconvenient,